

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 121. ÉVFOLYAMA

1986. JÚNIUS • XXXV. ÉVFOLYAM 6. SZÁM

TARTALOM

<i>Dr. Váradi Géza</i> : A VII. ötéves tervidőszakról.....	237
Ujjválasztották az MTA—MÉM Erdészeti Bizottságát.....	242
<i>Osztrgonácz János</i> : A Felsőtisza EFAG, ahol az akác több mint tájmeghatározó.....	243
A Felsőtisza EFAG fahasználata és fafeldolgozása (<i>Hártó János</i>).....	246
A Felsőtisza EFAG akáctermesztéséről (<i>dr. Szemerédy Miklós</i>).....	250
Majorfásítási eredmények a hajdúböszörményi határban (<i>Dóró Katalin</i>).....	253
<i>Dr. Igmándy Zoltán—dr. Béky Albert—dr. Pagony Hubert—dr. Szontágh Pál—dr. Varga Ferenc</i> : A kocsánytalan tölgypusztulás helyzete hazánkban 1985-ben.....	255
<i>Halász Aladár</i> : Faárendszerünk néhány kérdése.....	260
A vállalatok irányítása és gazdasági kapcsolataik (<i>dr. Várhelyi István</i>).....	265
<i>Mosonyi Géza</i> : A véderdő hatása a Baranya megyei tsz-ek erdőgazdálkodására.....	269
Erdei faapríték tüzelési fűtőmű Tatán (<i>Barth Sándor</i>).....	272
<i>Csincsa Tibor</i> : A korszerű útnyilvántartás szükségessége.....	273
<i>Baranyi Katalin</i> : Tapasztalatok szeméttelpek fásításával.....	276

Címkép: László Sándor által szelektált törzsfák utódai gyökérdugványról Baktalórántházán

A hátlapon: Nyírségi virágpompa (*dr. Szemerédy M. felvételei*)

A színes borítólapon többletköltségeit a Felsőtisza EFAG vállalta.

СОДЕРЖАНИЕ

<i>Д-р Г. Варади</i> : О V пятилетнем плане.....	237
<i>Я. Острогоняц</i> : Фелш тиссовский леспромхоз, где акация не только элемент ландшафта.....	243
Лесопользование и деревообработка в Фелш тиссовском леспромхозе (<i>Я. Харто</i>).....	246
Выращивание акации в Фелш тиссовском леспромхозе (<i>Др-М. Семереди</i>).....	250
Опыт по озеленению хуторов в Хайдуб с рмине (<i>К. Доро</i>).....	253
<i>Д-р З. Игманди и сотр.</i> : Об усыхании дуба скального в Венгрии.....	255
<i>А. Халас</i> : Несколько вопросов системы цен на древесину.....	260
Управление предприятиями и их экономические связи (<i>Д-р И. Вархеу</i>).....	265
Теплостанция в Тате на базе древесной щепы (<i>Ш. Барм</i>).....	272
<i>А. Чинеа</i> : Необходимость современного кадастра лесохозяйственных дорог.....	273
<i>К. Барани</i> : Опыт озеленения участков, предназначенных для сбора мусора.....	276

CONTENTS

<i>Váradi G.</i> : On the 7 th five year plan.....	237
<i>Osztrgonácz J.</i> : Felsőtisza Forest Managing and Timber Processing Company, where the black locust is more than a factor in landscape architecture.....	243
<i>Hártó J.</i> : On the state of forest logging and timber processing at the Felsőtisza Forest Managing and Timber Processing Company.....	246
<i>Szemerédy M.</i> : On the black locust growing of Felsőtisza Forest Managing and Timber Processing Company.....	250
<i>Dóró K.</i> : Some results of tree plantings around farms near Hajdúböszörmény.....	253
<i>Igmándy Z.</i> and alii: On the state of sessile oak dieback in Hungary.....	255
<i>Halász A.</i> : Some problems on our timber price system.....	260
<i>Várhelyi I.</i> : Management of companies and their economic links.....	265
<i>Barth S.</i> : A heating station operated by forest wooden chips at Tata.....	272
<i>Csincsa T.</i> : The necessity for a modern registration of roads.....	273
<i>Baranyi K.</i> : Experiences on the tree planting on rubbish heaps.....	276

AZ ERDŐ

Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa. Szerkeszti: dr. Solymos Rezső. A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth L. tér 11. Levélcím: 1860. Budapest, MEM. EFH. Kiadja a Delta Szaklapkiadó Műszaki Szolgáltató Leányvállalat, 1442 Budapest VII., Garay u. 5. Telefon: 415-583, 215-440. Felelős kiadó: Fáklen Pál igazgató. Kapják: Országos Erdészeti Egyesület tagjai; előfizethető még: a Posta Központi Hírlap Iroda (Budapest, József nádor tér 1., 1900) és a lapterjesztéssel foglalkozó egyes postahivatalok útján. Előfizetési díj egy évre 240,— Ft, félévre 120,— Ft, egyes szám ára 20,— Ft. Külföldön terjeszti: a „KULTÚRA” Könyv és Hírlap Kereskedelmi Vállalat (Budapest, Pf.: 149. H—1389). Az évi előfizetés ára: 7 dollár.

Révai Nyomda Egri Gyáregysége, Eger. 85 2446 Igazgató: Horváth Józsefné dr.

Index: 25 508

HU ISSN 0014—0031

A VII. ÖTÉVES TERVIDŐSZAKRÓL

DR. VÁRADI GÉZA

A VII. ötéves tervidőszak kidolgozásának utolsó évében — 1985-ben — a világ közvéleménye az erdő felé fordult. Ezt az évet a FAO (az ENSZ Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Szervezete) az ERDŐK NEMZETKÖZI ÉVÉ-nek nyilvánította. A közvélemény érdeklődésének hatására tovább nőtt az erdészeti nyíltsága. Az erdők ügye a világ legtöbb országában a legfelső társadalmi-politikai vezetés asztalára került.

Szocialista társadalmi rendszerünk az elmúlt 40 év alatt igen sokat tett a fagazdaság fejlesztéséért. Az elmúlt években eredményeinkről, gondjainkról több könyv, cikk (l. pl: ERDŐGAZDASÁG ÉS FAIPAR 3., 4. és 11. szám!) jelent meg. Ezért ebben az írásban a fő hangsúlyt teendőinkre, céljaink megvalósítására kívánom fordítani, mert a közelmúltban hozott felsőszintű állami határozatok és párt állásfoglalások szakszerű, felelősségteljes megvalósítása mindnyájunkat erre kötelez.

Tudjuk, hogy a VI. ötéves tervidőszakra kitűzött céljainkat több vonatkozásban nem sikerült teljesíteni. Főként a vállalati jövedelempozíciók erőteljes csökkenése, a fejlesztési lehetőségek beszűkülése és a teljesen leírt állóeszköz-állomány növekedése jelentett a VII. ötéves tervmunka beindításakor igen nagy gondot számunkra. Hisz közgazdasági feltételek és fejlesztési, érdekelt-ségi alap hiányában céljaink megvalósítására, lehetőségeink kihasználására sincs reális remény. A kedvezőtlen irányú tendencia megállítása érdekében 1985. január 1-től a kormánytól lehetőséget kapunk arra, hogy az erdőgazdálkodási ágazat az agrárszabályozás keretei között dolgozhasson. Ezt követően igen jelentősen csökkent egyes fatermék körben a termelési adó. 1985-ben a kormány a többlet fakitermelési elvárások feltételeit is biztosította. Főként a fenti feltételrendszerbeli változásoknak tulajdonítható, hogy a vállalati jövedelempozíciók és a fejlesztési lehetőség csökkenésének tendenciája 1985-ben megállt és a termelési kedv nőtt. A fakitermelés 4—5⁰/₀-kal, a változatlan áras termelési érték 2,5—3⁰/₀-kal nőtt, a nyereség emelkedett, a jövedelmezőségi mutató csökkenése megállt és a nyereségágon képződő érdekelt-ségi alap 150—200 millió Ft-tal meghaladta az előző évit. Az 1981—84-es időszak kedvezőtlen tendenciáinak megállítása igen elismerésre méltó eredmény, de ez még nem teszi lehetővé az ágazat előtt álló VII. ötéves tervi feladatok komplex megvalósítását, lehetőségeink kihasználását.

Szaktanácsunkban az 1985. évet az elmúlt évtized legkiemelkedőbb esztendőjének tekintem. Alkalom nyílott arra, hogy szaktanácsunk helyzetét és lehetőségeit, valamint azok kihasználásának feltételrendszerét az illetékes legfelsőbb állami és párt-szervek megtárgyalják. Az előterjesztés-tervezetek kidolgozása során arra törekedtünk, hogy a VI. ötéves tervidőszak eredményeit és gondjait, továbbá szaktanácsunk azon sajátosságait, melyek más ágazatoktól alapvetően eltérőek meggyőzően, számadatokkal is bizonyítsuk. A helyzetfeltáró és a

jövő, lehetőségeit tárgyaló — vagyis az állásfoglalásokat az állami döntési szinten megalapozó — fejezetekben:

- Bemutattuk az erdővagyon nemzetgazdasági jelentőségét, az erdő több célú hasznosításának társadalmi-gazdasági jelentőségeit.
- Reális képet adtunk a hazai erdők egészségi állapotáról, a környezeti ártalmak eddigi és várható kihatásairól, az erdők ökológiai viszonyaiban történő változások lehetséges következményeiről. Érveltünk egy komplex erdővédelmi rendszer kidolgozásának és hatékony működtetésének fontossága mellett.
- Bizonyítottuk, hogy a népgazdaság hosszú távú és a gazdálkodók éves nyereségorientált érdekeltsége mellett az erdőgazdálkodási ágazatban a versenyviszonyok csak korlátozottan érvényesülhetnek.
- Hangsúlyoztuk a fa komplex hasznosításának nemzetgazdasági fontosságát, a gyengébb minőségű faanyag faforgácsolóipari feldolgozásának szükségességét és az ipari célra nem alkalmas fafélések energiakénti értékesítését.
- Szorgalmaztuk a cél- és eszközrendszer összehangolt, egyidejű tervezését, illetve az utóbbinak az ágazati sajátosságokat figyelembe vevő folyamatos korszerűsítését. Indokoltuk a vállalati jövedelempozíciók további javításának szükségességét, az elmaradás negatív és a korszerűsítés pozitív kihatásait. Bemutattuk a dolgozók kereseti viszonyainak és szakmai összetételének alakulását, feltártuk az elmaradás okait és javaslatot tettünk — az ágazati szakszervezettel összehangoltan — az elmaradás felszámolására.

A fagazdaság helyzetéről és középtávú feladatairól szóló tárca előterjesztéseket az Állami Tervbizottság 1985 októberében, az MSZMP KB Gazdaságpolitikai Bizottsága 1985 novemberében tárgyalta meg. A két szervhez benyújtott előterjesztésben természetesen az ágazatpolitikai, műszaki fejlesztési és közgazdasági-ökológia, szociálpolitikai kérdések eltérő hangsúlyt kaptak. A két szerv azonban a szakma eddigi munkáját és a jövő feladatait azonosan ítélte meg. A tárcák vezetői és a gazdaságpolitikánk irányítói, illetve a meghívottak hosszú eszmecsere-t váltottak az élőfakészlet alakulásáról, annak mérési módszereiről, továbbá az erdőtelepítés lehetséges növeléséről, illetve a fahasznosítás irányairól, az erdőgazdálkodók jövedelempozícióiról, a dolgozók kereseti viszonyairól és a fejlesztési lehetőségekről. Külön hangsúlyt kapott a fagazdaságnak az általánostól való eltérő jellege és az ebből fakadó szabályozásbeli feladat. Megállapítást nyert, hogy a nemzeti vagyon jelentős részét kitevő élőfakészlet-gazdálkodás a főbb követelmények szerint történik, és szakterületünk eredményesen járult hozzá a népgazdaság egyensúlyi gondjainak csökkentéséhez. A fagazdaságban a vállalati források azonban az átlagot meghaladó mértékben csökkentek. A forráscsökkenés különösen kedvezőtlenül hatott az alaptevékenység szükséges mértékű fejlesztésére és a fafeldolgozóipar előirányzott programjának megvalósítására. Nehézségek támadtak az erdővagyon szakszerű fenntartásában és bővítésében, továbbá nem csökkent a fagazdaságban dolgozók kereseti színvonalának a környezethez viszonyított elmaradása sem.

A VII. ötéves tervidőszakra vonatkozó feladatok meghatározásakor abból indultak ki, hogy — a belső tartalékok feltárása (munka- és üzemszervezés, a munkafegyelem további javítása) mellett — azokhoz a szükséges mértékű feltételeket is biztosítani kell. Úgy ítélték meg, hogy *a nemzeti vagyon jelentős részét kitevő élőfakészlettel csak a jövő nemzedék érdekeit figyelembe véve szabad gazdálkodni.* Az erdőgazdálkodásban ezért a versenyviszonyok szigorú szakhatósági ellenőrzés mellett érvényesülhetnek.

A fa és az erdő védelmi, jóléti szolgáltatásai iránt az igények növekednek, ezért az *erdőterületet* és az *élőfakészletet* dinamikusabban kell *növelni*. A népgazdaság jelenlegi erőforrásai a VII. ötéves tervre 40 ezer ha új erdőtelepítés és fásítás megvalósítását teszik lehetővé. Állást foglaltak viszont atekintetben is, hogy 1987 közepéig a racionális földhasználattal összehangoltan ki kell dolgoznunk egy 10 éves, nagyobb léptékű — távlatilag mintegy 75%-os önellátást biztosító — erdőtelepítési és fásítási programot. Ehhez a sokirányú előkészítést igénylő munkához az ütemtervet már kidolgoztuk, a feladat végrehajtását megkezdtük.

A bővített újratermeléssel kapcsolatos határozatok végrehajtása során nagy felelősség hárul ránk az *erdővagyon szakszerűbb fenntartása*, az erdőfelújítások minőségének javítása és az erdőfelújítási hátralékok gyors, de szakszerű felszámolása terén. Ez a feladat a vitában is nagy hangsúlyt kapott. Ezért a határozat végrehajtása érdekében gyors intézkedés született. A felelős szervek korszerűsítették az erdők fenntartásának és bővítésének pénzügyi rendjét és az erről szóló miniszteri rendeletet kiadták. A bővített újratermeléssel kapcsolatos természetes feladatok az alábbiak szerint várhatók:

A BŐVÍTETT ÚJRATERMELÉS ALAKULÁSA (tény, várható és előirányzat — eha)

1. táblázat

Megnevezés	1984	1985	1986	1990
Erdőfelújítás első kivitele összesen	20,0	20,3	21,3	23,1
<i>ebből:</i> erdőgazd. ágazat	12,0	12,2	12,9	13,9
mezőgazd. ágazat	8,0	8,0	8,3	9,0
egyéb terület	—	0,1	0,1	0,2
Erdőtelepítés összesen	6,9	7,1	8,0	8,0
<i>ebből:</i> erdőgazd. ágazat	0,8	1,0	1,0	1,0
mezőgazd. ágazat	5,9	5,8	6,7	6,7
egyéb terület	0,2	0,3	0,3	0,3

A *faellátás javítása* és a gazdaságos exportlehetőségek kihasználása *érdekében a fakitermelést csak az erdőtervek fajaj- és minőség szerinti előírásainak megfelelően indokolt növelni*. A nettó fakitermelés felső határát 7,5 millió m³-ben jelölték meg. A VII. ötéves tervidőszak alatt az eddiginél jobban kell törekednünk a fa komplex hasznosítására. A jó minőségű, méretes primértermékek iránt úgy a bel-, mint a külpiacokon nő a kereslet. A kitermelt gyengébb minőségű fanyagot részben a faforgácslapiparban, részben — a hagyományos tűzifán kívül — energetikai célú aprítéktermelésre célszerű hasznosítani. A faipart a piaci szükségletekhez igazítva szabad fejleszteni. Valószínűsíthető, hogy a beruházási lehetőségeket mindenképp a feldolgozottabb és jobb minőségű termékek gyártására fordítják majd a vállalatok. A határozatok végrehajtásaként vizsgáljuk a faipari kapacitásnöveléshez számításba vehető saját forrást kiegészítő lehetőségeket, konstrukciókat is. Ennek megvalósítására mindenképp a faforgácslapiparban lenne szükség, mert

ebben a szakágazatban a nyerslaptermelés veszteséges, illetve minimális a nyeresége. A vállalati érdekelttség tehát a fejlesztésekhez nincs meg. Számításaink szerint a belföldi piacon a fatermékek iránt nem nő jelentősen a kereslet. Ezt továbbra is alapvetően a reáljövedelem alakulása határozza majd meg. Az 1980—1990-es időszak alatt kialakult, illetve várható tendenciát a 2. táblázat tartalmazza.

2. táblázat

EGYES FATERMÉKEK BELFÖLDI FELHASZNÁLÁSÁNAK ALAKULÁSA
(tény, várható és számított — em³)

Megnevezés	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1990
Fenyőfűrészáru	1 137	1 039	1 035	1 120	1 183	1 185	1 280
Fenyő hengeresfa	1 209	1 295	1 078	1 040	1 103	1 107	1 200
Lombos fűrészáru	477	486	473	490	486	500	560
Parketta (em ²)	2 435	2 278	2 525	2 335	2 244	2 350	2 450
Bútorlap	302	323	319	329	327	333	370
Falemez	117	122	120	118	123	127	134
Furnér (em ²)	25 347	24 900	23 100	21 641	21 834	21 900	22 700
Papírfa (eűrm.)	464	449	412	402	433	450	450
Rostfa	403	386	438	486	409	410	540

A táblázat adataiból láthatjuk, hogy 1990-ig szóló igényfelmérésünk szerint jelentősebb belföldi felhasználás-növekedés bútortalpból és rostfából várható. A fenyőfűrészáru-felhasználás alakulását több tényező határozza majd meg, ezek közül csak a magánérs lakásépítés volumenére és a csináld magad mozgalom kibontakozásának mértékére, valamint a fenyő és azt helyettesítő termékek arányának alakulására utalok.

A határozatok kiemelten foglalkoznak a fa energia célú hasznosításának növelésével. Valószínű, hogy a saját nyersanyagforrások maximális kihasználására utaló eddigi törekvéseket az olajárak jelenlegi csökkenő tendenciája nem befolyásolja érzékelhetően. Ezért a határozatban foglaltaknak megfelelően a fa komplex hasznosítására az eddigieknél nagyobb súlyt helyezünk és az ipari felhasználásra nem alkalmas fát ilyen módon értékesítjük. A fa energia célú hasznosítását is jelentősen befolyásolják majd az energiahordozók árviszonyai és a fejlesztések gazdaságossága, illetve a fejlesztésekhez rendelkezésre álló beruházási lehetőség, továbbá a preferenciák mértéke. A VII. ötéves terv energiagazdálkodási programján belül növekvő szerepe lesz a fa-alapú termékeknek. Az Ipari és Belkereskedelmi Minisztériummal közösen vizsgáljuk a hasznosítás növelésének lehetőségét, az új fa-alapú energiahordozók forgalmazásának bevezetését. Jelenlegi ismereteink szerint a fa energia célú hasznosítása 1990-re a 3. táblázat szerint várható.

Természetesen, az említett közgazdasági-pénzügyi feltételek mellett az aprítéktermelés ilyen mértékű energia célú hasznosításának komplex műszaki teendőit — az aprítás, szállítás, készletezés, adagolás — is meg kell oldanunk a feladat végrehajtásában érintett szervekkel közösen.

Jelentős eredmény, hogy egységes állásfoglalás született a komplex erdővédelmi rendszer kidolgozása és hatékony működtetése érdekében. A környezeti, ökológiai viszonyok rövid idő alatt is igen kedvezőtlenül alakulhatnak az erdei biogeocönózis számára. Ezért a kutatástól a gazdálkodóig terjedő és a nemzetközi megfigyelő hálózathoz kapcsolódó komplex erdővédelmi rendszerre van szükségünk. Megvalósítását már határozat írja elő és 1985-ben meg is kezdtük e rendszer kidolgozását.

A FA ENERGIA CÉLŰ HASZNOSÍTÁSA
(ezer tonna)

Megnevezés	1980	1985	1990
Egységes tűzifa	1506	1716	1720
Vékony tűzifa	211	205	205
Kéreg- és fűrészporbrikett	—	6	250
Erdei apríték	—	—	500
Faipari hulladék	180	290	310
Egyéb faalapú tüzelőanyag	72	75	80
Mindösszesen:	1969	2292	3065

A határozatok elvárják, hogy a szervezet- és munkaszervezés terén meglévő tartalékokat feltárjuk, a munkafegyelmet tovább javítsuk. Ugyanakkor lehetőséget adnak arra is, hogy az ágazat sajátosságait figyelembe vevő szabályozás az eddiginél körültekintőbben segítse az ágazat, a vállalatok jövedelemtermelő képességét.

A termelési és műszaki fejlesztési feladatok megvalósítását a szabályozás rendszerébe illő elemekkel kell az érintett tárcáknak elősegíteni. Itt legsürgősebb teendő a nyers faforgácslap és a rétegelt lemeztermelés fejlesztése. Az ellátási gondok ezekben a termékekben, illetve választékokban jelentkeznek leghamarabb. Ezért, az ellátásban érintett szervekkel közösen már vizsgáljuk a saját erőforrások mellett a központi erőforrások bevonásának lehetőségeit is.

A határozatok előírják a faárrendszer továbbfejlesztését is. A tűzifa termelői árának az energiahordozók fűtőértékével arányos rendezését már több év óta szorgalmaztuk. Az ellátás érdekében 1986. február 1-től a tűzifa termelői ára 1200 Ft/to lett a korábbi 890 Ft/to helyett. Ezzel még nem értük el a fűtőérték arányos 1450 Ft/to árat, de 1986 közepéig javaslatot kell kidolgoznunk az 1987. január 1-től bevezethető új termelői árra. Az anyagok és félkésztermékek árszínvonalának ezután is a tőkés főpiaci árakat kell követni. A határozatok azonban lehetőséget adnak arra, hogy a hazai keresleti-kínálati viszonyok indokoltsága esetén ettől az árkövetési módszertől eltérhessünk. A termelői érdekeltség javítása és a hazai ellátás biztonsága érdekében e téren legsürgősebb teendőnk a lap- és lemezipari termékek területén van. A javaslat kidolgozását megkezdtük.

Sürgős feladatunk a dolgozók kereseti viszonyainak rendezése, a környezethez viszonyított elmaradás felszámolása. E tekintetben a határozat bérpolitikai intézkedést tartott szükségesnek. A javaslat kidolgozása — az ágazati szakszervezet bevonásával — folyamatban van.

A határozatok, állásfoglalások természetesen a fentieknél több feladatot is előírtak számunkra, pl. a kutatás fokozottabb koordinálása, az erdőrendezés és felügyelet korszerűsítése, a kooperáció kibővítése terén. Írásomban főként a gazdálkodással összefüggő feladatokra és a személetbeli változások bemutatására törekedtem.

Visszatekintve a VII. ötéves terv kidolgozásának gondokkal terhes esztendejére, felelősséggel megállapítható, hogy az 1985-ben hozott ÁTB-határozatok, GPB-állásfoglalások és GB-döntések hozták meg számunkra a továbbfejlődés lehetőségeit, az erdő tartós vagyonekénti kezelését és társadalmi-gaz-

dasági hasznosságának állami szintű deklarációját. A határozatokból azonban csak a mindennapi munka során válik kézzelfogható, látható eredmény a fagazdaság vertikális szervezetében a cél- és eszközrendszer együttes tervezése és megléte az erdővagyon megvédésének és bővítésének legfontosabb előfeltétele. A haladó szellemű határozatok következetes, fegyelmezett végrehajtása ezért szakmánk legfontosabb mindennapi feladata.

ÚJJÁVÁLASZTOTTÁK AZ MTA—MÉM ERDÉSZETI BIZOTTSÁGÁT

A Magyar Tudományos Akadémia 1985. évi tisztújítása során az agrártudományok osztálya újjáavasztotta az erdőszeti bizottságot is.

Elnök *Keresztesi Béla*, alelnökök *Gál János* és *Solymos Rezső*, titkár *Bondor Antal*, tagok: *Csontos Gyula*, *Führer Ernő*, *Királyi Ernő*, *Kovács Jenő*, *Madas András*, *Magyar János*, *Németh József*, *Rácz Antal*, *Rédey Károly*, *Rumpf János*, *Schmidt Ernő*, *Takács László*, *Tóth Sándor*, *Újváriné Jármay Éva*, *Váradí Géza*, *Winkler András*, *Wittman Gyula*.

Az MTA—MÉM erdőszeti bizottsága 1985. november 29-én tartotta alakuló ülését. Megvitatta „Az erdei vadkárokról és azok értékeléséről” készített ERTI-jelentést, véleményezte a VII. ötéves terv kutatási koncepcióját, megválasztotta a következő munkabizottságok vezetőit:

1. Természetszerű erdőgazdálkodás

Elnök: *Takács László*
Alelnök: *Csesznák Elemér*
Titkár: *Béky Albert*

2. Fenyőtermesztés és -hasznosítás

Elnök: *Barányi László*
Alelnök: *Németh József*
Titkár: *Újvári Ferencné*

3. Nyár- és akáctermesztés és -hasznosítás

Elnök: *Keresztesi Béla*
Alelnök: *Osztrognác János*
Titkár: *Rédey Károly*

4. Erdő- és vadgazdálkodás összehangolása

Elnök: *Tóth Sándor*
Alelnök: *Rácz Antal*
Titkár: *Kőhalmi Tamás*

5. Erdővagyon-gazdálkodás és -nyilvántartás

Elnök: *Csontos Gyula*
Alelnök: *Gáspár-Hantos Géza*
Titkár: *Király László*

6. Üzemgazdaság, munka- és üzemszervezés

Elnök: *Váradí Géza*
Alelnök: *Somkúti Elemér*
Titkár: *Illyés Benjámin*

7. Fahasznosítás

Elnök: *Schmidt Ernő*
Alelnökök: *Rumpf János*
Schmal Ferenc
Titkár: *Wittman Gyula*

8. Környezet- és erdővédelem

Elnök: *Igmándy Zoltán*
Alelnökök: *Bogyay János*
Dobos Tibor
Titkár: *Varga Szabolcs*

9. Egységes műszaki fejlesztés

Elnök: *Kovács Jenő*
Alelnökök: *Keszler György*
Winkler András
Titkár: *Posta József*

10. Oktatás, képzés, munkavédelem, szociálpolitika

Elnök: *Madas András*
Alelnök: *Fröhlich András*
Titkár: *Simon László*